

Nr 310.

Av herr **Witzell m. fl.**, angående viss ändring i lagen om barnbidrag.

I 1937 års lag om barnbidrag stadgas bl. a., att om kvinna, som åtnjuter sådant bidrag till sina barn, inträder i äktenskap, bortfaller detta bidrag.

I departementschefens yttrande motiveras denna bestämmelse med att, då eventuella barn i äktenskapet icke skulle komma i åtnjutande av barnbidrag, dessa skulle komma i en sämre ställning. Naturligtvis kan ett sådant skäl åberopas och saknar ingalunda fog för sig.

Emellertid torde andra skäl kunna åberopas, som tala i rakt motsatt riktning. Det torde icke kunna förnekas, att hela familjen och således även eventuella barn i äktenskapet komma i en bättre ekonomisk belägenhet, om de statliga bidragen till barnen fortfarande komma familjen till godo.

De nu gällande lagbestämmelserna torde i många fall föranleda, att äktenskap icke komma till stånd. Kontrahenterna nöja sig med att flytta samman utan att legalisera förbindelsen, naturligtvis för att i fortsättningen ha möjlighet att utkvittera barnbidragen.

Kvinnans ställning kommer emellertid därigenom att bli i hög grad osäker, och skulle den nya förbindelsen resultera i att ännu fler barn sättas till världen, bli dessas ställning jämväl osäkrare än om kontrahenterna hade ingått äktenskap.

Om staten har iklätt sig skyldigheten att utbetala barnbidrag, är det svårt att förstå, varför denna skyldighet skall upphöra om kvinnan genom ingående av äktenskap skaffar sig och eventuella nya världsmedborgare en säkrare ställning.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring i 1937 års lag om barnbidrag, att dessa jämväl måtte utgå om äktenskap ingås.

Stockholm den 20 januari 1945.

Hugo Witzell.

Per A. Johansson
i Kastanjegården.

L.-O. Skantzé.